

Bijbels perspectief

Woord van de week

Johannes 6:37.

...en wie tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen.

Kan het ruimer? Laten deze woorden niet zien dat de deur bij Jezus wagenwijd open staat voor elk mens? Wis en waarachtig! Deze woorden van de Zoon van God zelf bevestigen de woorden van Johannes 3:16, waar gesproken wordt over de grenzeloze liefde van God voor heel de wereld, dat wil zeggen voor heel de mensheid: *Want also lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe.* Dus als er al grenzen gesteld worden, dan doen wij dat en niet God. En toch...

Er lijkt, wanneer we kijken naar de beginwoorden van de tekst - die zeggen: *Alles wat Mij de vader geeft, zal tot Mij komen*, toch een zeker spanningsveld door Jezus te worden gecreëerd. Het weergegeven deel van de gekozen tekst lijkt immers door de beginwoorden zo van een vraagteken te worden voorzien. Sterker, de beginwoorden van het gekozen vers lijken zelfs in volstrekte tegenspraak met de slotwoorden. Enerzijds is er sprake van 'een geven van de Vader' en anderzijds van 'een vrijwillig komen tot Jezus en een daarop door Hem zondermeer aangenomen worden'. Het eerste deel van de tekst lijkt qua betekenis en bedoeling door de woorden van vers 44 bovendien nog eens extra te worden benadrukt als we Jezus daar horen zeggen: *Niemand kan tot Mij komen, tenzij de Vader, die Mij gezonden heeft, hem trekke.*

Hoe zit het nu? Wel, de woorden van Jezus in het gekozen tekstvers zijn niet los te zien van de context waarin ze zijn gesproken. Jezus spreekt de Hem, na de wonderbare spijziging (Joh. 6:1-15) in grote getale volgende schare met een boodschap aan, waarin Hij zichzelf verkondigt als brood van het leven. Die boodschap maakt Hij uiterst persoonlijk als Hij vervolgens het verband legt naar zijn vlees en bloed, daarmee doelend op de wijze waarop iemand aan Hem deel kan krijgen - niets minder inhoudend dan: een sterven aan jezelf, het Hem volgen via de kruisweg die Hij had te gaan en dat na te hebben ingezien, dat er alleen leven is in Hem. Het Brood des Levens. En Jezus wist wat er in de harten van de Hem volgende schare leefde. Ze volgden wel, maar waren niet door de Vader getrokken, maar enkel door - in dit geval - het wonder. *Hij kwam tot het zijne, en de zijnen hebben Hem niet aangenomen* (Joh. 1:11). Zij beseften niet dat een mens niet van brood alleen zal leven (Matt. 4:4), maar Hem nodig had om mens te zijn zoals door God oorspronkelijk bedoeld.

In dit vers wordt duidelijk wat dr. Bouma in zijn uitleg ervan heeft gezegd: *Zij die komen, komen niet door eigen kracht en op eigen initiatief, maar de Vader leidt hen tot Christus - zijn geven en hun komen vallen samen als twee zijden van dezelfde realiteit.* Immers, het is de Heilige Geest die overtuigt van zonde, gerechtigheid en oordeel. Maar ik ben het zelf die me al of niet laat overtuigen! In zijn Woord, gesproken door de Zoon, steekt God zijn hand uit, maar te velen gaven en geven geen gehoor en daarom vervolgt Johannes in vers 66 met de woorden: *Van toen af keerden vele van zijn discipelen terug en gingen niet langer met Hem mede.* Ze hadden niet gezien wie Hij was: de Weg, de Waarheid en het Leven. En wij? Belijden wij met Petrus: *Here, tot wie zullen wij heengaan? Gij hebt woorden van eeuwig leven; en wij hebben geloofd en erkend, dat Gij zijt de Heilige Gods* (vers 68,69)? De Deur staat wagenwijd open, wis en waarachtig!

Gebed

Hoe ontzettend klinken de woorden van Johannes als hij zegt: *Hij kwam tot het zijne, en de zijnen hebben Hem niet aangenomen...* en even later: *Van toen aan keerden vele van zijn discipelen terug en gingen niet langer met Hem mee.* Dat laatste is misschien nog wel harder dan het eerste. En toch, gebeuren beide ook nu nóg steeds en dat terwijl U Vader de mens, Jood en heiden, al vanaf voor de grondlegging der wereld gedacht en gewild hebt uit liefde voor Uw Zoon. Alzo lief hebt u de wereld gehad dat U Uw enige geboren Zoon gaf voor de gevallen mens... Uw Geest laat wat helder zien wie en wat we zijn zonder U: in volkomen zinloosheid op weg verloren te gaan. Dat is niet Uw wil en doel voor de mens, voor ons. Dat wie U niet kent, beseft dat nog steeds, maar voor hoe lang nog!, de poort wijd open staat voor wie buigt aan de voet van het kruis. Alleen U, Heilige Gods, hebt woorden van eeuwig leven! Amen.